

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Begæring om udtalelse fremsat af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 218, stk. 11, TEUF

(Udtalelse C-1/13)

(2013/C 226/02)

*Processprog: alle officielle sprog***Den part, som anmoder om udtalelsen**

Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og A.-M. Rouchaud-Joët, som befuldmægtigede)

Spørgsmål til Domstolen

Henhører accepten af et tredjelandts tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser under Unionens enekompetence?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 8. marts 2013 — A mod B m.fl.

(Sag C-112/13)

(2013/C 226/03)

*Processprog: tysk***Den forelæggende ret**

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen*Sagsøger: A**Sagsøgte: B m.fl.***Præjudicielle spørgsmål**

1) Kan det af det EU-retlige »ækvivalensprincip« ved gennemførelsen af EU-retten vedrørende en procedureordning, hvori de almindelige domstole, der skal træffe afgørelse

vedrørende sagens realitet, ganske vist også skal efterprøve, om love er i strid med forfatningen, men ikke har kompetence til generelt at ophæve love, idet dette blev forbeholdt en forfatningsdomstol, der er organiseret på en særlig måde, udledes, at de almindelige domstole i de tilfælde, hvor en lov er i strid med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »charteret«), under proceduren også skal henvende sig til forfatningsdomstolen med henblik på generel ophævelse af loven og ikke blot kan undlade at anvende loven i det konkrete tilfælde?

2) Skal chartrets artikel 47 fortolkes således, at den er til hinder for en procedurebestemmelse, hvorefter en ret, der ikke har international kompetence, beskikker en fraværskurator for en part, hvis opholdssted ikke kan fastlægges, og denne derefter ved »at give møde« bindende kan udvirke den internationale kompetence?

3) Skal artikel 24 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾ (herefter »forordning nr. 44/2001«) fortolkes således, at sagsøgte alene »giver møde« som omhandlet i denne bestemmelse, når den relevante procesuelle handling foretages af den sagsøgte selv eller af en af den pågældende befuldmægtiget retsrepræsentant, eller gælder dette også ubegrænset, når der gives møde ved en i henhold til den enkelte medlemsstats lovgivning beskikkede fraværskurator?

⁽¹⁾ EFT 2001 L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 21. maj 2013 — Elcogás, S.A. mod Administración del Estado e Iberdrola, S.A.

(Sag C-275/13)

(2013/C 226/04)

*Processprog: spansk***Den forelæggende ret**

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elcogás, S.A.

Sagsøgt: Administración del Estado e Iberdrola, S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Gør fortolkningen af artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt Den Europæiske Unions Domstols praksis (især i dommene i sag C-379/98⁽¹⁾ og sag C-206/06⁽²⁾) det muligt at anse de årlige beløb, der tildeles selskabet Elcogás som af ejer af et individuelt elproduktionsanlæg i medfør af de ekstraordinære levedygtighedsplaner, som Ministerrådet har vedtaget til fordel for dette selskab, som »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler«, når opkrævningen af de nævnte beløb sker over posten »elsystemets faste omkostninger«, som betales af samtlige brugere og overføres til virksomheder i elsektoren ved hjælp af på hinanden følgende afregninger, der foretages af det nationale energiudvalg i overensstemmelse med de forud fastlagte retlige kriterier og uden skønsbeføjelse?

⁽¹⁾ Sml. I 2001, s. 2099.

⁽²⁾ Sml. I 2008, s. 5497.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Spanien) den 22. maj 2013 — Barclays Bank, S.A. mod Sara Sánchez García og Alejandro Chacón Barrera

(Sag C-280/13)

(2013/C 226/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Barclays Bank, S.A.

Sagsøgte: Sara Sánchez García og Alejandro Chacón Barrera

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og de EU-retlige principper om forbrugerbeskyttelse og kontraktmæssig ligevægt fortolkes således, at de er til hinder for de spanske retsfor skrifter vedrørende pant, der, til trods for, at disse bestemmer, at panthaver kan anmode om, at sikkerhedsstillelsen udvides, når værdiansættelsen af en pantsat ejendom mindskes med 20 %, ikke fastsætter, at forbrugeren/debitor/rekvisitus — når værdiansættelsen er steget med samme eller en større procentdel i den tid, der er gået mellem

stiftelsen og realiseringen af pantet — i forbindelse med proceduren for realisering af pantet kan anmode om en revurdering af værdiansættelsen i det mindste med henblik på virkningerne af LEC's artikel 671⁽²⁾?

- 2) Skal Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og de EU-retlige principper om forbrugerbeskyttelse og kontraktmæssig ligevægt fortolkes således, at de er til hinder for den spanske procesuelle ordning for realisering af pant, hvorefter kreditor/rekvirenten kan overtage den pantsatte ejendom for 50 % af dennes værdiansættelse (nu 60 %), hvilket indebærer en ubegrundet straf for forbrugeren/debitor/rekvisitus svarende til 50 % (nu 40 %) af denne værdiansættelse?
- 3) Skal Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og de EU-retlige principper om forbrugerbeskyttelse og kontraktmæssig ligevægt fortolkes således, at der foreligger misbrug af rettigheder og uberettiget berigelse, når panthaver/rekvirenten efter at have overtaget den pantsatte ejendom for 50 % (nu 60 %) af værdiansættelsen begærer udlæg foretaget for det resterende beløb med henblik på indfrielse af den fulde gæld, til trods for at værdiansættelsen og/eller den reelle værdi af det aktiv, der er overtaget, er højere end den samlede skyldige sum, selv om en sådan handling er i overensstemmelse med den nationale procesret?
- 4) Skal Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og de EU-retlige principper om forbrugerbeskyttelse og kontraktmæssig ligevægt fortolkes således, at overtagelsen af den pantsatte ejendom til en skønnet værdi og/eller reel værdi, der er højere end det samlede realkreditlån, medfører, at LEC's artikel 570 skal anvendes i stedet for LEC's artikel 579 og artikel 671, og rekvirenten dermed skal anses for at have opnået fuld dækning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

⁽²⁾ Spansk lov om civil retspleje.

Appel iværksat den 22. maj 2013 af Lord Inglewood m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 13. marts 2013 i de forenede sager T-229/11 og T-276/11, Inglewood m.fl. mod Parlamentet

(Sag C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Lord Inglewood m.fl. (ved avocats S. Orlandi, J.-N. Louis og D. Abreu Caldas)